

geheel bovenkant en wat spitse lange vleugels. Wat een heel veel scherper, begrensd, gladder, steviger uiterlijk dan die velduilachtige aschgrauwe.

Verder 4 sperwers, een pracht van een smelleke jagend, twee torenvalken en misschien een ♂ havik, maar bij nader inzien geloof ik toch dat 't een groote heel oude manlijk gekleurde ♀ sperwer was. We kregen hem maar even tusschen twee duintjes in den kijker.

En dan mijn No. 200; een krooneend.

Weer een dooie Noordsche stormvogel en 3 kleine strandloopertjes; wat een mooi verschil met de kleinste (de witte onderkant, keel en wangen van den minutus).

En dan nog iets allergekst, waarover ik graag uw oordeel eens wou hooren. Een scholekster, leek misschien iets kleiner dan anders. Kop en hals pikzwart, rest normaal, behalve mantel en vleugels die havana-beige waren; beslist lichter van tint dan 't grauw van de bonte kraai. Leek niets op 't bruinige dek van de jonge scholekster. Wat kan dat nu toch geweest zijn. Joegen hem een paar maal op en vonden hem 4 uur later weer op dezelfde plek; landingssteiger.

De Zondag daarvoor hoog in de lucht 4 buizerden en 1 sperwer met onbewogen vleugels als een escadrille vliegtuigen naar 't Zuiden strijkend.

S. is met de jonge B. naar Meijndel geweest en heeft daar eventjes 38 sperwers en een smelleken zien voorbij trekken. Ik zie door de week ook veel sperwers naar 't Zuiden trekken. Laatst in 15 minuten 3 sperwers en 1 smelleken langs de duinen achter Poot, alle precies 't zelfde paadje langs. Buitengewoon merkwaardig.

Verleden week nog een zwartkoppige kokmeeuw.

Op 2 Nov. 's middags 3 uur joeg ik achter elkaar 7 velduilen, 1 sperwer en 2 *poel*-snippen uit lage kreupeldennetjes achter burgerwacht. 3 en 4 Nov. geen enkele velduil meer te zien. Zouden die geloerd hebben op de honderden goudhaantjes die daar zaten?

Den Haag, 5 Nov. 1925.

G. E. TIJMSMA.

De Amerikaansche Bison. — In 1907 kocht het Canadeesche Gouvernement, teneinde zoo mogelijk de bisonen te redden en te behouden de bisonkudde van een zekeren Michael Pablo en transporteerde die naar een voor hen gereserveerd stuk grond groot 200 vierkante mijlen in de nabijheid van Wainwright in de provincie Alberta. Er waren even over de 700 stuks en men deed drie jaren over het transport. Thans, vijftien jaren later is die kudde aangegroeid tot eventjes 12000 stuks, dat is al meer dan het reservaat kan voeden en men moet er nu op bedacht zijn om ieder jaar een onderdak te vinden voor een vijftienhonderd bisonen. Nu leefden er altijd nog tusschen de duizend en tweeduizend echt wilde bisonen aan de Buffalo river, een zijstroom van de Slavenrivier in de nabijheid van Fort Smith, waar ook de wilde pelikanen broeden omtrent den 60sten breedtegraad. Seton Thompson geeft van dat gebied een zeer onderhoudende en leerzame beschrijving in zijn „Arctic Prairies”. Nu heeft het Canadeesche gouvernement daar een „Wood Buffalo Park gesticht groot 10500 vierkante mijlen van prairie, moeras en bosch. Dat is dus ongeveer tweemaal zoo groot als het eiland Texel.

Deels per trein, deels per boot zijn nu 1634 bisonen van Wainwright naar het Bison-park vervoerd en er zijn er tijdens de reis maar 8 verongelukt. Op de boot werden de beesten zoo mak, dat ze aten uit de hand van hun bewakers. In La Butte, de aanlegplaats in het Park werden ze doodeenvoudig losgelaten. Ze holden tegen den oever op, maar gingen weldra rustig grazen in het nieuwe gebied. Men was er natuurlijk zeer benieuwd naar, hoe de oorspronkelijke bewoners, de wilde bosch-bisonen de nieuwe gasten zouden ontvangen. Dat viel bijzonder mee, beide kudden verkeerden zeer vriendschappelijk met elkander. Daar de bisonen uit Wainwright bij het inladen in den trein allemaal meteen gemerkt zijn met een kapitale W. is het gemakkelijk na te gaan, in hoeverre er werkelijk vermenging van beide kudden plaats heeft.

Alles wijst er op, dat ook weldra Wood Buffalo Park te klein zal blijken te zijn. Het tijdschrift „American Game” durft dan ook al te beweren, dat in de toekomst de bison in Canada's Noorden van evenveel belang zal worden als vroeger in de Prairieën langs de Missouri.

We hebben hier al weer een zeer mooi voorbeeld van de snelle uitwerking van goede beschermingsmaatregelen.

T.